

דברי הכפר

ח פ י ל ח ה א י ל ן

אני המטיק בקרה את ביתך
ואני אבוקה בלילות חשכה
ואני הוא הצל ביום קיץ לוהט.
ואני המשען לישיש הצועד.

ואני המגיב את הפרי המובחר
למען חרוה בו גרונך הנחר.
ובצאתך לפרנס משפחה מחכה,
אני חץ וקשת ואני החכה.

כי אני הקורה שהקימה בקחה
ואני השלחן ואני המטה
ואני הוא הסף ואני המשקוף
ואני הידיה שהפכה למנוף.

ואני הגלגל ואני הקרון
ואני הארון במסע אחרון ...

משום כך, אדוני העובר והשב:
אל חפגע בי לשוא, אל חפגע בי לשוא!

(המנון שמורות הטבע במוזמביק,
שחורגם לטובת אלוף (מיל.) אברהם יפה)

דברי הכפר
מס' 392
כפר הנשיא
24.1.75
יב' בשבט, תשל"ה

פז בשבט הגיע

אחיותי - 28

הצעות על דרך בחירת הועידה והמרכז של המפלגה (רוכזו ע"י ועדת החוקה של המפלגה)

ע"י מי נבחר המרכז?

- א. (1) ע"י הועידה - אז אין צורך באישור של הועידה הנוכחית.
- (2) ע"י כלל החברים - אז יש צורך באישור הועידה הנוכחית. במושב מיוחד.

ב. אם ע"י הועידה:-

- (1) 2/3 מחברי המרכז ע"י צירי הועידה במקומות.
- (2) 1/3 " " " הצעת ועדת מינויים של הועידה. או כל חברי המרכז ע"י הצירים במקומות.

ג. אם על-ידי כלל החברים:-

- (1) בבחירות אישיות וישירות באיזורי בחירה טריטוריאליים.
- (2) מרביתם באיזורי בחירה טריטוריאליים ומיעוטם ברשימה ארצית.
- (3) חברי המרכז ייבחרו ע"י כלל החברים בבחירות יחסיות.

ד. לפי (ג) 2 הנ"ל עם תיקון כלומר:-

מרביתם באיזורי בחירה במקום המגורים ובתאים המקצועיים.

ה. מי היחידה הבוחרת?

היא תהיה כזאת שמספר נבחריה לא יעלה על עשרה.

ו. שיטת ההצבעה תהיה כזאת שבוחר יוכל לבחור לא יותר ממחצית נבחרי איזורו (למשל 5 מתוך 10). (כדי להבטיח הגנה בגד מיורזציה).

מספר המועמדים ביחידת הבחירה אינו מוגבל.

איך בוחרים את הועידה?

- א. (1) הועידה נבחרת ע"י כלל החברים בבחירות ישירות וחשאיות.
- (2) הועידה נבחרת ע"י נבחרים של הציבור.
- (3) מורכבת מנבחרים.
- (4) בעית הבחירה ע"י חוגים רעיוניים.

לסעיף א. (1) הנ"ל - א) בסניפים טריטוריאליים.

ב) בסניפים ובאגוד במקצועי.

ג) בחלקם במקומות ובחלקם ברשימה ארצית.

ד) שריון כן או לא.

לסעיף א. 2 הנ"ל - א) ע"י מועצות הסניפים.

ב) ע"י מועצות סניפים או מועצות תאים מקצועיים.

לסעיף א. 3 הנ"ל - מורכב מחברי מזכירות סניפים ומזכירות תאים מקצועיים.

ב. למי נותנים זכות בחירה?

ג. בעית הבחירות היחסיות או קביעת שיטה שתמנע מיורזציה.

בינתיים לא הוצעו דרכי הבחירה בהתיישבות.

עורכת דברי הכפר הציעה לי הצעה קוסמת: לכתוב רשימה בסיידרה על אודות עבודת חברינו בתפקידי-חוץ. ואולם - כרגיל "אקט" ההסכמה זהו החלק הקל ביותר בכתיבת מאמר. הרי מיד בשאלת השאלה: "בעצם על מה עלי לכתוב", האם על אותם הדברים הקטנים והפחות קטנים שבהם אני עוסק מדי יום ביומו? או אולי על אותם העניינים שאני חושב - ואולי גם אחרים - שהייתי צריך לעשות כדי למלא את התפקיד כראוי?"

דומני, שהתפקיד האהוב על הישראלי הממוצע, אם אמנם קיים כזה זהו התפקיד של מבקר המדינה. והנה אני הגשמתני את החלום הישראלי: אני מבקר במדינה מיוסנתה בדרום ועד כפר גלעדי ואפיק בצפון. העיקר: בוסעים! אם זה יום א' אז בוסעים לתל-אביב כדי לאיים את מקומי ב"להקת דובנוב 10", אם זה יום ב' אזי בסיעה ארוכה לאחד מבתי ספרינו או לאחד מקיבוצינו, ואם זה יום ה' או יום ו' אזי מבקרים בטווח קצר יותר. ביום ה' בטווח תל-אביב כדי לשוב בזמן להסעת האחוד הביתה - וביום ו' בטווח כפר הנשיא כדי לחזור הביתה בטרם בסגרות הדלתות לארוחה המשותפת. ובכך - העיקר-מבקרם!

מה בעצם מבקרים?

א. בתי ספר. ב. מוסדות ילדים (בתי ילדים). ג. עובדי החינוך הקיבוצי. ד. פה ושם גם בלשכות השונות של משרד החינוך. (איך אומרת חברת מחלקה ותיקה: "מן פורט, מפורד אסקורט" - אך לא תמיד. גם לנו חלק נכבד באגד.) תשאלו אולי: "מהו הקשר הקיבוצי בכל זה?" פשוט למדי, רק תתישב בחדר אוכל קיבוצי זה או אחר; תסתכל היטב כיצד חוזר התלמיד בן-הקיבוץ מבית הספר האזורי, מי מקבל אותו וכיצד. הכנס לחדר בבית ילדים - בין שזה בחדר מגורים או חדר הכיתה, העף מבט מסביב ותטיב להבין מה הוא הקשר הקיבוצי או ההיבט החינוכי באותו המסך.

מסקנה ראשונה: אפשר לקיים חינוך קיבוצי עם כמה מורים שכירים אך בשום אופן לא בלי מטפלות חברות קיבוץ - בעלות תודעה קיבוצית. גם הורים בחוצים במעשה החינוך - רק שהם אינם תמיד יודעים זאת די הצורך. מישהו שרוצה לעבוד כמבקר במדינה (הקיבוצית) חייב בכל מחיר לפתח 3 סגולות: 1-2 סגולות השיבה והקריאה בעת הנסיעה (זהו יתרון - אם יש כזה - לבחור שאינו בעל רשיון נהיגה!) 3 - סגולת הדיבור ויכולת השיחה כדי "להחזיק" את הנהג ער גם בנסיעות הארוכות (מומלץ להתכוון לקראת המסע; רצוי להוודע מראש מה "מעיר" כל נהג; נושאים מומלצים: פראפסיכולוגיה, פיוחות וספורט. נושא אסור: פוליטיקה. הרי כבר פעמיים היו לי תקלות. חוסר אנוויר! (לא בצמיגים, אלא בבשימה ובקול!) רק הגעתי לבית הספר, כבר הייתי צרוד ועייף. השמעת פעם על מפקח שאינו יודע לשבר? ובכן באחת מסביעותי קראתי שבחינוך המודרני אינך מחנך את בן-הכפר לקראת חיי כפר באמצעות מקצוע המוגדר בשם "הקלאות" אלא ע"י יצירת מערכת ערכית ומבינתית בבית הספר כולו.

בדומה - סוד החינוך הקיבוצי אינו בתוכן השכלתי בלבד אלא בעיצוב מבנה חינוכי המבטא בכון את ערכי הקיבוץ המסויים. משרד החינוך רואה בעובדי מדור ב"ס של האיחוד כמפקחים רק לדבר אחד: "תרגום וישומן של הוראות משרד החינוך לבה"ס הקיבוצי. ביה"ס היסודי בקיבוץ שונה מבתי הספר האחרים בעיקר במיקומו, בגודלו ובהיקפו. ובאמת, ידועים לנו 17 צרופים או שיטות שונים במבנה ב"ס קיבוציים. מכיתה כוללת עד לב"ס אזורי בלי בית ילדים ככלל. והנה לפתע בהפך מבקר המדינה הקיבוצית לחייט המבסה לתפור לכל קיבוץ לפי מידותיו וטעמו, אדרת-שיער או אדרת-פז.

אני מטתיך למדור שיש בו יותר מחבר אחד. זה דבר טוב בדרך כלל. ואולם פה ושם בביקורים אינך משוהח רק עם חברי המקום אלא אתה מתווכח עם חברי המדור. הרי החינוך בקיבוץ אינו מתבטט על ספר אחד או על תורה אחת בלבד - וכתוצאה אתה חייב לעזור למחלקת חינוך להסיק מסקנות המשך...

המשך-הפעילים שלנו כותבים-"סע לאט לדורבנרב" 10

מחיבות כתוצאה מביתוח הגעשה בשדה החיבור - כאן נשאגת שאלה מענינת - כמעט אין-סופית - כיצד מנקוים במשקיים?

מה תפקידן: לדורב שיחה? להגיע הצעות, לספר סיפורים על העבר הנשגב? לעסוק בעתידנות? לטפד או פשוט לשתוק, לרשוח ולהתרשם? אולי לגרום לצוות להגיע בעצמו לפתרונות מתוכנן?

מלבד תפקידי כ"מנקד" קיימת עבורנו גם "התעסקות" אחרת שלא תמיד נשארת משנית. (למרות שהיא עולה בקנה אחד עם חינוך התודעה היהודית - שהיא כל כך באופנה היום) הגו בהפכתי סוף סוף 'לבחור ישיבה'. משיבה במדור ב"ספ אבי עיבור ליסינה במסגרת הבין-קיבוצית. משיבה במחלקת חיבור אבי דק קם מספיק זמן כדי לחפש לי כסא-לא בוח אחר. יושבים, יושבים עם חברינו בסמינר הקיבוצים, משם עוברים לישיבה אחרת עם חברינו באגף. אה - רגע. מה בעצם מסגרת הישיבה הזאת? העיקר יושבים. מעוגיה לעוגיה. משיחה על כוס (בס) קפה לויכוח על כוס קפה ברוך, יושבים.

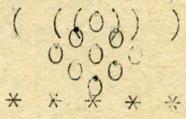
יתכן וצודקים חברי המשק שחושדים בנו פן בעסוק ב"אורגיות", אך אורגיות של ישיבות ודיבורים, ואולם אין ברירה. הרי אנו עוסקים במלאכה הדמוקרטית. בית האהוד מזנו במטה לכפיה אלא לשכרוע ועבודת צוות. מכאן ברבע דיבורי הישיבות. דמוקרטיה והליך יקו ערן. גם משלמים מחיר יקר. "מס שפתיים" (במובן הטוב) וגם לומדים שדמוקרטיה זהו הדרך הארוך בין שתי בקודות.

אולי חבל שבתבועתנו הלפה התקופה הרוסית (אפיקים) במוהיגותה. כתוצאה חדלו מלשתות תה (עם לימוז) בישיבות האהוד. אחרי השתייה מעלי התה שבחתיית הכוס קל יותר להסיק מסקנות בוורות על עתיד החיבור הקיבוצי ממה שאפשר לבחש מקפה ברוך.

דומני, שלאחרונה לא חלו שינויים מרחיקי-לכת בחברה הישראלית. לעומת זאת מצטברות תמורות חשובות בחברה הקיבוצית. עובדה זו חייבת לתת את אותותיה גם בחיבור הקיבוצי - הן במחשבת החיבור והן במעשה.

על כן אשמח לדבר בהקשר אחר וביתר הרחבה, ואולי גם על כוס ממסקה אחר.

א ד ס ב-ח

ברינור לבין עצמנו...

קולות אחרי האסיפה

- הצבעתי ככה כי אנחנו צריכים לחיות יחד וכל הצעה אחרת היתה מרחיקה משפתה זו או אחרת משני הצדדים המבוגדים.
 - אבל איך חיים יחד? בשתיקה? בהקשבה זה לזה? כל אחד חי כאו בגלל סיבה אחרת - מי בגלל עקרונותיו, מי מחוסר ברירה, מי בגלל חברת ימי בצוריו ומי מפני שהאוטונומי עצר כאן...
 - ברור לי שההצעה מפלה בגד לא-יהודים על אף העובדה שהבוסס מצידן שכל בקשה למועמדות חייבת לקבל שני שלישי קולות המשתתפים באסיפה.
 - ההצעה מפלה בגד כל אחד באופן שונה; אבי בתור צמלך-סומה יכול לבסות לארגון סיעה שתצביע בגז קבלת "לבגריט"; אז כידון שיש למי שהוא אלרגיה כלפי שטרות אורמנת הוא צנוע אוטונומיית בגד כל מועמד ג'יב'י.
- המשך בעמ' 6.

- מה פתאום הצבעה חשאית? כל השנים הרמנו ידיים...
- הרמנו ידיים ואנחנו ידיים טובים. לא תמיד עולה הידידות בקנה אחד עם המצפון.
- תדע לך שההצבעה הזאת רק דוחה את הקץ לעוד כמה שנים. כשיש יותר בנים צעירים שהם חברים או שהם ישנו את ההחלטה או שיהיו רוב של שני שלישי ואז יקבלו כל מי שרוצים...
- חזון למועד. הזמן הוא בעל ברית אכזרי ולעיתים כוזב: עד שחלק מן הבנים ישוב ישתנו דברים כאן - אולי יגיעו ימות המשיח, חלק מן המיסדים ינחמו עם אבותיהם, תהליך ההתבגרות יסתיים אצל כמה-מי יודע איך ייראה כפר הנשיא אז?
- טוב היה לראות שהשתתפו רבים באסיפות אלו.
- כן, כל מי שבדרך כלל לא טורח לבוא לנשאים הפרוזאים שהם לחם חוקו של הקבוץ מזדרז להופיע באסיפות הפיקנטיות.
- גם עם אלה צריכים להיות...

הרפתקאותיו של רובין ג'וק

לפני שבוע ערכנו מבצע רב-היקפי של רסוס שמטרתו היתה השמדת אחד מן התושבים הקבועים הבלתי רצויים של קבוצנו - המקק או, בשפת העם, הג'וק. הפכנו שלחנות על צידם כדי שהתרסיס יגיע לכל מקום חשוך, הפכנו כל עגלה ופתחנו כל ארון בתקווה שהחוק חום הגוף וארוך המשושים יריח וימות.

למחרת היום קם צוות בקיון מיוחד בשעה 04.00. כשהדלקתי את אור הדלפק ראיתי ג'וק אחד וגדול מתהלך בעקלתון ושר בקול שכור "הבו בירה ובשירה...". רק מכת קואטה הואילה לחסל אותו. פה ושם דווחו על מספר גוויות, בעיקר של ג'וקים צעירים שלא רגילים למשקאות חריפים. לקראת הצהריים הרמנו, לגמרי במקרה, את הרדיו בחדר שטיפת כלים: שם רקדו לצלילי "חפושיות הקצב" (LOVE ME DO) חבורה גדולה של ג'וקים מכל הגילים. רק בעזרת חצי בקבוק קוטל חרקים הצלחתי לחסלם.

פעם חשבתי לתומי שהמקק הארץ-ישראלי המצוי אינו מסתדר טוב במיים. אבל כשאתה פותח את מכונת שטיפת כלים אפילו בתא המיים החמים אתה רואה ג'וקים קטנים כגדולים, צעירים כקשישים שוחים להנאתם. זה שוחה גב, זה קופץ מן הצלחות הבעות לתוך המיים העמוקים כדי לעשות רושם על הג'וקות (יש כאלו, הן קטנות יותר והולכות על עקבים גבוהים); סבא ג'וק מוליך קבוצה גדולה של בכדיי לתא מי הסבון וצועק בתיבה "בו קיבדר כולם בפנים ואל תשכחו לרחוץ מאחורי המשושים".

אין שום ספק שהג'וק הוא יצור חסון, בעל יזמה ותושיה (נמצא בכל מקום וטועם מכל דבר כולל דיאטה בלי מלח) ורק מת מרוב זקנה או מפגיעה ישרה של גליון מקופל של "לאשה". מה שבטוח הוא שהמרססים לא השפיעו הרבה על עולם המקקים.

משום מה פתקה שלא הגיעה ללוח המודעות, ושאבי משייך אותה לידינו בעלי שש רגליים, התגלגלה לידי וזו לשובה:-

"לנחמן הרסס הנאמן, קבלו את תודותינו והוקרתנו על המאמצים הבלתי בלאים שלך ושל רססי קרית שמונה להביא לנו משקה שעולה בטעמו אפילו על פזטוקס. עשינו שמח ורק חבל שלמחרת היו חבר'ה שלא הגיעו לעבודה בגלל כאב ראש. אם בהזדמנות בוכל להחזיר טובה תחת טובה נשמח מאד. באו על החתום:

"רובין ג'וק וחבורתו העליזה".

המשך-נינינו לבין עצמנו... בעמוד 7.

מחשבות

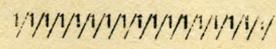
מדוע כל שור בממסלה נואם ולא דוקא על עבודת המשרד שלו אלא על הגבולות? הלוראי ומדינאינו היו מגיבים לפי המסורת הקולנועית וערבים "איך תגובה".

- איך ניתן לקנות אגיה ולתת לה לטבוע אחרי פחות משבוע ימים? בטח מי שהוא ראה קלגל גדול שעליו כתוב "אל תסובב" וברזה "הדווקא" כן סובב...
- אט צרפת היא הידידה המיוחדת של אש"ף (הרי סובינירג כנה את יאסר עראפת "מר פריסידנט") מה יעשו המחבלים בשדות התעופה של מדינות לא ידידותיות?
- הזמינו אותי לראות באותו ערב משחק כדור-סל גדול וגם "נקוי ראש". הכדור-סל לא היה גדול ו"נקוי ראש" היה זקוק לנקוי יבש. להקת הזיג שלנו לא היתה מעיזה להופיע בתוכנית דלה כזאת.

הודעות צוות חדר אוכל

- תודותינו בתרבות לאותם חברים שלוקחים כלי מטבח ביום ששי ומחזירים אותם ביום ראשון. למרות שאנחנו זקוקים להם מאד לקבלת שבת אנחנו מבינים שהצורך שלכם הוא חיובי משלנו.
- מלא הוקרתנו לחברים שמחזירים כלים אך מרוב ביטנות או עייפות או שביהם משאירים אותם על מדרגות חדר האוכל, מאחורי ערימות הכסאות המתקפלים או מאחורי השוחים.
- בעלי הכלבים מודים לאותם החברים שאינם מבקשים את הצלחות שלהם אחרי ארוחת הצהריים אלא משאירים אותן כמות שהן על השולחנות או בקרבת מסלול טטיפת כלים. צער צוות חדר האוכל הוא שמחת ידידינו ההולכים על ארבע.

א ר י ק

ספריה עיון

בעת האחרונה הונקף חדר-וויצמן במתקנים מחאימים לספריה עיון - ומאתר ומבצע זה ישלם השבוע - הננו מוכנים לפתוח את הספריה לקהל הרחב במועדים הבאים:

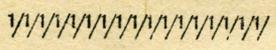
יום א'	5.00 - 7.00	8.00 - 10.00
יום ב'	5.00 - 7.00	8.00 - 10.00
יום ג'	5.00 - 7.00	
יום ד'	5.00 - 7.00	8.00 - 10.00
יום ה'	5.00 - 7.00	8.00 - 10.00

כל ילד וחבר הזקוק לספרי עיון לצורכי לימודיו ואשר מחפש פינה שקטה ואוירה נאותה לקריאה ולעיון, מוזמן לנצל את השרותים המוצעים כאן..

בהזדמנות זו, אנו מונים לכל חבר או ילד אשר ברשותו ספר/ספרי עיון - ונשמח לקבלם, כי מקום במדפים עוד יש. מספר ניכר של ספרים חסרים לנו, ובין היתר כרך אחד של הקונקורדנציה לתנ"ך.

כל שאלה ופנייה בקשר לשימוש בספריה, רכישת ספרים נוספים וכו', יש להפנות לחתומים על מודעה זו.

לו, ג'וני פ'.

מכר ונספח

הלך, כפר הנשריא!

לפני שבוע התקבלה שיחת טלפון במשק עבור גבחרת הכדורסל שלנו. תוכן השיחה היה הודעה על דחיית משחק במסגרת הגלילי אדה. מקבל השיחה לא טרח להודיע לאף-אחד על הדחייה, וכתוצאה מכך בוזבז כסף רב ובסיעה למשחק שהיה אמור להתקיים בקבוץ כפר גלעדי, אחד הכדורסלנים אף חזר במיוחד מתל-אביב כדי להשתתף במשחק, וגם זה היה כרוך בהוצאה מיותרת של כסף.

התופעה של אי-מסירת הודעות טלפון, או מסירה באיחור, היא שכיחה מדי, ורצוי מאד שמצב זה ישתפר.

חבר, אם אתה טורח להרים את השפופרת, בא להקפיד גם למסור את ההודעה! אתה עלול להיות הנפגע הנא מאותה הרשלנות.

(הודאה באשמה תתקבל בהערכה).

בתקווה שכל ההודעות תהיינה משמחות,

הפועל כפר הנשיא

(כדורסל)

% % % % % % % % % % %

ל ב ט ע -

קשים היינו של מרכז ועדה, הרוצה להשביע רצון הכל. הרי לפניך סדר שבוע רגיל.

יום א' - ההתעסקות בקרמיקה היא בריאה לגוף ולנפש, הקרטה מתשל כב"ל. מי אבי להפריע? אין ישיבות.

יום ב' - קודש לאמנות הקולנוע. אין ישיבות.

יום ד' - בין בדמיבטון, רקודי-על וברידג' קשה למצוא פנאי אפילו לשתות כוס תה, על אחת כמה וכמה לקיים ישיבות. אין ישיבה.

יום ה' - כל עקרת בית קבוצית המכבדת את עצמה אופה עוגה ומנקה את הדירה באופן יסודי לקראת שבת. אין ישיבות.

עד שקראתי את פניתך לרכזי ועדות בעלון סברתי לפי תומי שביום ב' אפשר לקיים ישיבות (כמובן בחנאי שבאותו שבוע אין חוג לתפירה, גמילה מעשון או ברידג') אבל את רוצה אותנו ביום ב' במועדון החברים. לכן אני מודיעה כי מהיום והלאה יתקיימו ישיבות ועדת בית הספר ביום ה'.

א ב ג ה

ראיון עם חברי האולפן

האולפן הנוכחי מסתיים היום, לכך המורות ראינו את התלמידים, ושאלו אותם כמה שאלות בסיסיות. להלן תוצאות הראיון.

ש: מדוע באת לישראל?

גבי ודויד באו הנה כעולים חדשים, בכוונה תחילה לגור בארץ. **דויד** (מהנדס תעופה במקצועו): "באתי לישראל כי אני רוצה לגור עם יהודים חופשיים." **גבי**: "למדתי להיות אופה בגרמניה. גם בישראל אני רוצה לעבוד במקצוע שלי."

ג'ני, רנל ורבקה באו כדי להכיר את הארץ, את הקיבוץ ואת השפה העברית. **רנל**: "באתי לישראל כי אני יהודיה ואני אוהבת את הארץ." **ג'ני**: "למדתי עברית כדי להבין את המנטליות של הישראלים."

איונה לא התכוונה להיות בארץ יותר משבועיים: "באתי ארצה כתיירת לשבועיים, ונשארתי פה שמונה חודשים!"

רון כבר בארץ כמעט שנה. הוא היה בשני קיבוצים אחרים לפני שבא הנה. הוא אמר: "באתי לכפר הנשיא ללמוד עברית."

אריה, עקיבא ומיכל באו במסגרת שנת שרות מאנגליה, בכוונה ללמוד, וגם לתרום לארץ על ידי עבודה בקיבוץ ואחר כך על ידי עבודה בעיירת פיתוח ובמעוז ילדים בעיר.

ש: מה דעתך על קיבוץ כפר הנשיא ועל האולפן?

רונדה: "אני אוהבת את הקיבוץ הזה ורוצה להישאר פה עד יוני. האולפן היה טוב מאד, אבל קשה בשבילי ללמוד עברית פה."
אריה: "הנוף בגליל יפה: יש כנרת, הגולן והחרמון."
עקיבא: "האולפן היה מצויין, אבל לא למדתי עברית במידה שצפיתי, מפני שזה קיבוץ אנגלי, ואינני משתמש במה שאני לומד בכיתה."
מיכל: "עבדתי במטבח עם חברות נחמדות מאד. בכפר הנשיא האנשים הברתיים."
ג'ני: "קשה מאד ללמוד עברית בקיבוץ אנגלי, אבל התלמידים יכלו לדבר יותר עברית, אם הם רצו."
רבקה: "האולפן היה טוב, השיעורים היו מעניינים, ואם עבדתי למדתי הרבה."
דויד: "למדתי מספיק עברית לדבר עם העם, וזה טוב."

ש: מה תוכניותיך אחרי האולפן?

גבי: "בסוף האולפן אגור ברמת גן, ואלמד בקורס במלון תדמור."
דויד: "אתחנן עם צברית, ונתחיל חיים חדשים ביחד."
רבקה: "בשנה הבאה אלמד באוניברסיטה בירושלים (משפטים)."
מיכל: "אעבוד בבית ילדים בתל-אביב, כי אני בשנת שרות מאנגליה."
רולף: "אני רוצה ללמוד צורפות בישראל."
רנל: "אני רוצה לגור בישראל אבל לא יודעת איפה. אולי אעבוד בתל-אביב."
איונה: אחזור לארה"ב ומתכוונת לחזור ארצה אחרי כמה שנים."
עקיבא: "אלך לעיירת פיתוח בנגב (ירוחם). אני מצפה לחזור לאנגליה אחרי שישה חודשים."
אריה: "אהיה מורה בבית ספר בירוחם, עיר קטנה ליד דימונה."
רונדה: "אני צריכה לחזור לאמריקה ללמוד להיות מורה. בעוד שלוש שנים אחזור לארץ."
רון: "אני רוצה להישאר בישראל כחקלאי. אני נגר, ועכשיו אני רוצה להתקדם במקצוע אחר. אני רוצה לגדל כבשים ועזים. אז אוכל להגיד שעיתוי משהו טוב למען ישראל כשזמני עבר."

ינואר 1975
שבט תשל"ה

דף קשר לשליחים ובני משק במרחקים

עברו כחודשיים מאז דף הקשר הקודם. החורף בינתיים הגיע, ולעת עתה נראה שהגשם בא בעיתו ובחלוקה טובה. הסיכום האחרון של פרנק מראה על 222 מ"מ, ונקווה שארובות השמיים לא תיסגרנה. הרדיו הודיע שעקב סופות השלגים העזות, אין גישה לאתר הסקי. לי ולרבים כמוני, לא כל כך איכפת, כי חסר פנאי לספורט זה. אבל אישית, אני מצפה בקוצר רוח להתבהרות השמיים: אינני מכיר נוף מרהיב יותר ביופיו מהחרמון והרמה, ביום שמש, לאחר כמה ימי שלג . . .

וכשיררד שלג בחרמון, אצלנו גשם, ורטוב וקר בכל מקום במשק, ומנסים לחמם את החדרים. נטוש ויכוח, אם זול יותר לחמם בנפט או בחשמל. ישנו איזי וקוליין וחישובו שתנור חשמלי קטן שימושו זול יותר מפירסייד, אך הוא נותן פחות חום, ועל החברים לבחור! והאם יעלה על דעתו של קיבוצניק נאמן להפעיל תנור חשמלי גדול בימי הידוק חגורה אלה? . . .

רבים מהוויכוחים הסוערים ביותר מסתובבים כעת על צמצום הוצאות, הסכון וכיו"ב. נראה לי שעוד לא מצאנו את הדרך לפעולה רצינית בכיוונים רצויים אלה. ווילי טוען, למשל, שגם לאחר עליית מחיר הסוכר פי שלשה, אין כל ירידה בצריכת הסוכר. באסיפות האחרונות, שדנו על שימוש ברכב ועל התקציב הכולל שלנו, היה לי הרושם החזק שה-10 בנובמבר (יום הפיחות) שייך כבר להיסטוריה, ושהתרגלנו מהר מאוד למחירים החדשים.

האמת היא שקורה לנו זכר מוזר. שמענו לא מזמן משמואל סיכומים משקיים ותמחיריים על שנת תשל"ד שנסתיימה לפני ¼ חדשים. כל מי שהיתה לו הסבלנות לשבת ולהביין את הסיכומים, אין ספק שנהנה. שנים רבות היינו מתאמצים כמו השנה על מנת להביין, ולבסוף היינו קמים בשברון לב ועגמת נפש מתוצאות עבודתנו במשק ובמפעל. והנה, כשסוף סוף רואים שמשוהו יסודי נשתנה, כשהפכנו אח עצמנו ממחסידיים למרוויחים בכבוד, בא משבר כלכלי טוטלי כזה ורוצה למנוע מאתנו את טעמה המתוק של הווחה, שציפינו לה וקיווינו לה. איפה הצדק? . . .

אי

אי אפשר לכתוב דף קשר מכפר הנשיא בימים אלה, מבלי להזכיר את הנושא המרכזי באמת של התקופה האחרונה, שהעסיק אותנו מספר אסיפות, והיה למוקד כל פגישה בין חברים, בנים ואורחים, בעבודה, בבית ובעיקר בשמירה. שם הנושא, כפי שהופיע על לוח המודעות בסדרי היום של האסיפות, היה "הנחיות לקליטה", אבל השם הצניע את תוכנו האמיתי, שהיה השאלה הישנה נושנה, אם לקבל - או לא לקבל - לא-יהודים לחברות. מי שהיה בבית יודע עד כמה עמוקים ורציניים היו הלבטים וחילוקי הדעות, ומי שלא היה, גם לא יעריך את זאת מהסבר בכתב. עוד לא אוכל להודיע את תוצאות הדיון הארוך והכבד הזה, כי הצעות ההחלטה מתפרסמות רק עתה ב"דברי הכפר", ויובאו להחלטה באסיפה הקרובה, והלוואי וייגמר הענין בזה! . . .

כולכם בודאי קראתם את מאמרה של אינגה על עתיד בית הספר היסודי. זו בעיה קשה באמת, ובעתיד הקרוב ביותר, יהיה עלינו להחליט אם לקיים את בית הספר בבית או להיכנע למציאות. ברור שבית ספר כזה יוכל להתקיים רק אם יש מי שרואים בכך את ייעודם. ולכן, אם יש בין קוראי שורות אלה מי שמוכן לחשוב על עתידו במסגרת בית הספר היסודי של כפר הנשיא, יודיע נא על כך לאינגה או למישהו אחר בצוות בית הספר, או לי.

נו טוב, על חתונתם הקרובה של לאה ונחמן (לשעבר חבר גרופיח), ועל כך ששולי באה לזה במיוחד מהצד השני של העולם, על הינצלם בנס של רותי חצור וריקי מסופת צייקלון (באוסטרליה), על חתונה כפולה, במשפחת ריפקינד בעתיד הלא רחוק - על אלה ואחרים בוודאי כבר שמעתם, ואם יש לכם שאלות ספציפיות, או אם יש לכם חשק סתם לכתוב או להגיב, אשמח מאד.

שלכם,